

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/233/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714202840
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Husivarga
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714202840.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu JUDr. Alexandra Husivargu a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v spore žalobcu: BL Telecom collection, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO: 47 150 513, zastúpeného advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 14, IČO : 36 862 711, proti žalovanému : L.Š. G., J. XX. M. XXXX, G. I. S., Z. XXX/XX, za účasti Združenia na ochranu spotrebiteľov OBRANA, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, zastúpenému Mgr. Petrom Masarovičom, advokátom, so sídlom v Košiciach, Park Angelinum 2, o zaplatenie 826,12 € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 24. marca 2015 č.k. 12C/48/2014-107 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania vo vzťahu žalobcu a združenia tak, že žalobca je povinný zaplatiť Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice trovy konania v sume 59,86 € k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Masaroviča, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Žalobcovi a Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Michalovce (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „okresný súd“) rozsudkom zo dňa 24. marca 2015 č.k. 12C/48/2014-107 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 162,24 € s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 101,06 € od 26. februára 2011 do zaplatenia, s 9 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 29,44€ od 26. marca 2011 do zaplatenia, s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 29,24 € od 26. apríla 2011 do zaplatenia, s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2,50 € od 26. mája 2011 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok I.). Zároveň vyslovil, že žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému ich súd nepriznáva (výrok II.). Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 99,78 € na účet jeho právneho zástupcu, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (výrok III.). Zamietol návrh na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania (výrok IV.). V prevyšujúcej časti žalobu zamietol (výrok V.). Zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Michalovce zo dňa 18. marca 2014 sp.zn. 12Ro/31/2014 (výrok VI.).

2. Výrok o trovách konania medzi žalobcom a žalovaným odôvodnil súd aplikáciou § 142 ods. 2 O.s.p.. Žalobca mal len čiastočný úspech, ktorý bol prevýšený jeho neúspechom. Pomer úspechu a neúspechu predstavoval 162,24 € k 663,88 €, teda 20 % úspech a 80 % neúspech. Žalovaný mal teda právo na náhradu trov konania vo výške 60 %. Žalovaný si ale trovy konania neuplatnil. Trovy konania žiadal priznať vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorého trovy konania pozostávali z 2 úkonov právnej služby podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhl. č. 655/2004 Z.z.), a to za prevzatie a prípravu zastúpenia a vyjadrenie vo veci z 27. februára 2015, ako aj 2 x režijný paušál á 8,39 € (§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z.), spolu teda 99,78 €. Tarifná hodnota 1 úkonu právnej služby bola vypočítaná z tarifnej hodnoty veci 663,88 €.

Z podania vedľajšieho účastníka vyplynulo, že vstupuje do konania, len ohľadom neprijateľnej zmluvnej podmienky pri zmluvnej pokute. Vedľajší účastník mal tak vo vzťahu k žalobcovi plný úspech, a preto mal podľa § 142 ods. 1 O.s.p. právo na plnú náhradu trov konania 99,78 €.

3. Proti výroku rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka (výrok III.) podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Navrhol zmeniť napadnutý výrok a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 29,99 €, ktorá pozostáva z odmeny za 1 úkon právnej služby 19,92 € a režijný paušál 10,07 €. Poukázal na neúčelnosť uplatnených a priznaných trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného. Uviedol, že vedľajší účastník v tomto prípade Občianske združenie na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice ďalej len „Združenie“, ktorého hlavnou náplňou je činnosť ochrana spotrebiteľov, malo by disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom na orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Žalobca nepopiera ústavne zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, avšak spochybňuje účelnosť vynaložených trov na právne zastúpenie ako subjektu odborne spôsobilému a znalému danej problematiky. Vyslovil názor, že hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní (automatických) zastúpených právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach daného sporu, vyvoláva dojem, že účelom vstupu do konania nie je ochrana spotrebiteľa, ale zisk, ktorý vzniká z priznaných trov. Vedľajší účastník podľa odvolateľa neprišiel do konania žiaden „prínos“, lebo vo svojom vyjadrení žiadal žalobu zamietnuť z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok a „premlčania nároku“ bez vzťahu ku konkrétnemu prípadu. Nepoukázal (ani) na inú skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. Poznámene, že v danom prípade nebol daný (ani) súhlas hlavného účastníka (žalovaného) so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovaného. V tomto smere poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 5. februára 2013 sp. zn. 3Cdo/188/2012. Taktiež uviedol, že na vyriešenie otázky procesného postavenia subjektov, ktorí sa zúčastňujú konania, nie je možné uplatniť domnienku uvedenú v § 101 ods. 3 O.s.p.. Konštatoval, že Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky podporuje činnosť spotrebiteľských združení aj prostredníctvom dotácií a poznámene, že napríklad Združeniu na ochranu spotrebiteľa HOOS bola dňa 29. februára 2012 udelená dotácia vo výške 4.000 €. Zdôraznil, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

4. Vedľajší účastník v písomnom vyjadrení na odvolanie žalobcu navrhol napadnutý výrok o trovách konania potvrdiť. Žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania v sume 16,69 €, ktoré pozostávajú z odmeny za 1 úkon právnej služby v sume 8,30 € a režijný paušál v sume 8,39 €. Po citácii § 93 ods. 1 až 3 O.s.p. poukázal na „aktuálnu judikatúru súdov Slovenskej republiky“, v označených uzneseniach Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Prešove, a Krajského súdu v Košiciach. Uviedol, že v danom prípade bol daný aj súhlas opatrovníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, na strane žalovaného.

5. Žalovaný zostal v odvolacom konaní nečinný.

6. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 1. júla 2016, ďalej len „CSP“), prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovení § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je iba čiastočne dôvodné.

7. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

8. Podľa § 470 ods. 2 prvej vety CSP (ale) právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

9. Keďže odvolanie bolo podané ešte pred 1. júlom 2016, podmienky jeho prípustnosti, ako aj dôvodnosti bolo treba posúdiť podľa právneho stavu existujúceho v čase podania odvolania, teda podľa príslušných ustanovení O.s.p.. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov CSP o spravodlivosti ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré

začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1,2 CSP), ako aj potrebe ústavne konformného i eurokonformného výkladu noriem vnútroštátneho práva (čl. 3, ods. 1 CSP).

10. Predmetom odvolacieho konania bol iba výrok III. (o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom), ktorým žalobcovi bola uložená povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 99,78 € na účet jeho právneho zástupcu v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Proti ostatným výrokom rozsudku účastníci konania nepodali odvolanie, a tak rozsudok v ostatných výrokoch nadobudol právoplatnosť.

11. V sporovom konaní povinnosť nahradiť trovy konania sa do 30.6.2016 spravovala predovšetkým zásadou úspechu vo veci.

12. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

13. Ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo (§ 142 ods. 2 O.s.p.).

14. V prejednávanej veci vedľajším účastníkom na strane žalovaného bola právnická osoba (Združenie), ktorej predmetom činnosti bola aj ochrana práv spotrebiteľa (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

15. Postavenie vedľajšieho účastníka upravené v § 93 O.s.p. (v znení účinnom do 31.12.2014) a postavenie účastníka, ktorého v konaní podporuje bolo odlišné tým, že i keď konal vlastným menom, jeho postavenie čiastočne bolo obmedzené postavením účastníka, ktorý bol dominus litis.

16. Aj postavenie vedľajšieho účastníka bolo charakterizované rovnakými procesnými právami a povinnosťami, ako sú práva a povinnosti účastníka, na strane ktorého v konaní vystupoval. Právo na náhradu trov konania a povinnosť nahradiť trovy konania sú procesnými právami a povinnosťami, v prípade úspechu (pomerného úspechu) účastníka, ktorého vedľajší účastník v konaní podporoval, vedľajší účastník mal právo na ich náhradu, ale rovnako aj v prípade neúspechu (pomerného neúspechu) ním podporovaného účastníka musí znášať povinnosť náhrady trov konania úspešnej procesnej protistrane, prípadne musí znášať to, že súd vysloví, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (§ 142 ods. 1,2 O.s.p.).

17. Názor vedľajšieho účastníka, že mu patrí plná náhrada trov konania, lebo vstúpil do konania len ohľadne nároku o zaplatenie zmluvných pokút je právne irelevantný.

18. Občiansky súdny poriadok neumožňuje vedľajšiemu účastníkovi vstúpiť do konania, len ohľadom (niektorej) časti konania ním podporovaného účastníka, rovnako ako žalovanému neumožňuje si vyberať, že ohľadom niektorého z viacerých, voči nemu uplatňovaných nárokov tou istou žalobou, bude vystupovať ako žalovaný.

19. Ak vedľajší účastník zvažuje svoj vstup do konania, rozhoduje jedine o tom, či do konania na podporu žalovaného vstúpi alebo nevstúpi.

20. Ak sa teda rozhodol vedľajší účastník pre vstup do konania na podporu žalovaného podľa (vtedy) platného Občianskeho súdneho poriadku, jeho podpora v konaní sa vzťahuje na všetky žalované nároky.

21. Z dôvodov vyššie uvedených vyplýva, že právo vedľajšieho účastníka na náhradu trov konania (ako aj povinnosť nahradiť trovy konania) sa odvíja od úspechu účastníka, na podporu, ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval.

22. Vedľajší účastník v predmetnom prípade podporoval žalovaného, ktorý mal len čiastočný úspech vo veci, a preto vedľajší účastník má právo len na náhradu jeho účelných trov v rovnakom rozsahu ako sám žalovaný.

23. V prejednávanej veci žalobca sa domáhal zaplata sumy 826,12 € s príslušenstvom. Bola mu priznaná suma 162,24 € s príslušenstvom. Úspešný bol v rozsahu 20 % a neúspešný v rozsahu 80 %. Žalovaný mal nárok na náhradu trov vo výške 60 % (80 % - 20 %). V tomto rozsahu patrí náhrada trov aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na strane žalovaného.

24. Trovy vedľajšieho účastníka pozostávali z odmeny za 2 úkony právnej služby á 41,50 € podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., a to prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej dňa 27.2.2015 a 2 x „režijný“ paušál podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. á 8,39 €, spolu 99,78 €.

25. Z tejto náhrady predstavuje 60 % sumu 59,86 €.

26. V tomto rozsahu odvolací súd podľa § 220 O.s.p., zmenil rozsudok v napadnutom výroku a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť Združeniu na ochranu spotrebiteľov OBRANA, Park Angelinum 2, Košice trovy konania v sume 59,86 € k rukám jeho právneho zástupcu Mgr. Petra Masaroviča v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

27. Aj keď Združenie bolo v konaní pred súdom prvej inštancie vedľajším účastníkom, toto svoje právne postavenie stratilo nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie skončilo (rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 24. marca 2015 č.k. 12C/48/2014-107, a to dňom 22. mája 2015) a v odvolacom konaní, v ktorom sa rozhoduje o jeho práve na náhradu trov konania voči žalobcovi. má postavenie účastníka (odvolacieho) konania.

28. Civilný sporový poriadok s účinnosťou od 1. júla 2016 upravuje Inštitút intervenienta v § 81 a nasl. CSP, pričom intervenientom môže byť iba ten, kto má právny záujem na výsledku konania, pričom splnenie tejto povinnosti sa vzťahuje aj na právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

29. S prihliadnutím na vyššie uvedené Združenie v čase rozhodovania odvolacieho súdu nemá postavenie intervenienta podľa Civilného sporového poriadku a jeho práva preto nemožno posudzovať podľa ustanovení vzťahujúcich sa na intervenienta. Ako však už bolo uvedené, v odvolacom konaní je účastníkom odvolacieho konania, keďže sa rozhoduje o jeho právach a vzhľadom na neexistenciu výslovnej úpravy náhrady trov konania takéhoto subjektu (odlišného od strán sporu, ktorý zároveň nie je intervenientom, a ani osobou zúčastnenou na konaní), odvolací súd s poukazom na Čl. 4 ods. 1 základných princípov posudzoval otázku nároku na náhradu trov konania tohto subjektu aj podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 251 CSP.

30. K odvolacej námietke žalobcu, že trovy konania „vedľajšieho účastníka“ neboli trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva žalovaného, odvolací súd uvádza : Aj v zmysle Civilného sporového poriadku sa uplatňuje zásada účelnosti vynaložených výdavkov a odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že trovy právneho zastúpenia, ktoré vznikli v súvislosti s poskytnutím právnej služby Združeniu, boli nevyhnutné na účelné bránenie práva, a to v celkovej sume 59,86 €.

31. Z obsahu spisu Okresného súdu Michalovce sp. zn. 12C/48/2014 vyplýva, že žaloba bola doručená okresnému súdu dňa 21. februára 2014. Okresný súd vydal dňa 18. marca 2014 č.k. 12Ro/31/2014-21 platobný rozkaz, ktorým bolo žalobe v celom rozsahu vyhovie. Pretože platobný rozkaz nebolo možné doručiť žalovanému, súd tento platobný rozkaz zrušil. Dňa 12. júna 2014 oznámilo Združenie (na ochranu spotrebiteľov OBRANA) vstup do konania na strane žalovaného. Dňa 23. septembra 2014 bolo doručené okresnému súdu vyjadrenie združenia vo veci samej, v ktorom podrobne rozviedlo námietky neprijateľnosti jednotlivých ustanovení zmluvy, ďalej zmluvnej pokuty, ako aj bodu 3,4 Dodatku k zmluve k pripojení s príslušnou právnou aplikáciou. Vedľajší účastník podaním zo dňa 27. februára 2015, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 3. marca 2015 ospravedlnil svoju neúčasť na pojednávaní 10. marca 2015 a podrobne sa vyjadril vo veci samej.

32. Úkony právnej služby právneho zástupcu Združenia prispeli k procesnému úspechu žalovaného, na strane ktorého Združenie vystupovalo ako vedľajší účastník v spore, t.j. boli nevyhnutné pre účelné bránenie práva žalovaného, a poskytnutie týchto právnych služieb malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovaného. Nemožno tak hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako celku ako trov

neúčelných podľa odvolacích námietok žalobcu. Vynaložené trovy právneho zastúpenia sú v príčinnej súvislosti s účelnou procesnou obranou žalovaného proti žalobou uplatnenému nároku. Za situácie, že právny zástupca Združenia vykonal úkony nevyhnutné pre procesný úspech žalovaného, t.j. pre účelné bránenie jeho práva, poskytol právne služby, ktorých vykonanie malo vplyv na rozhodnutie súdu v prospech žalovaného, a tak nemožno hodnotiť vynaloženie trov právneho zastúpenia ako trov neúčelne vynaložených v celom rozsahu.

33. Odvolaciemu súdu sa žiada poznamenať, že účelnosť je vlastnosť procesu spočívajúca v sledovaní cieľa. Účelnosť spravidla nachádza svoju opodstatnenosť vtedy, ak vychádza zo zákonných dôvodov a neprekračuje ich medze. Trovy vynaložené účastníkom konania v spore (a platilo to aj pre vedľajšieho účastníka) musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa musí sledovať procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo ako v danom prípade procesná obrana žalovaného proti takémuto tvrdenému nároku.

34. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že nepatričná je námietka žalobcu, že nebol daný súhlas žalovaného so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, lebo opatrovník, ktorý zastupoval žalovaného, podaním z 27. januára 2015 súhlasil so vstupom vedľajšieho účastníka do konania.

35. Z vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené v enunciiate tohto uznesenia.

36. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca bol v odvolacom konaní iba čiastočne úspešný, a tak nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Prevažne úspešné Združenie by malo nárok na náhradu trov odvolacieho konania, avšak ním uplatnené trovy spočívajúce v trovách právneho zastúpenia za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, odvolací súd považuje za neúčelné, a preto rozhodol o nepriznaní náhrady trov odvolacieho konania tak žalobcovi, ako aj združeniu. Združenie vo vyjadrení k odvolaniu prezentovalo iba procesný postoj, ktorý nemá vplyv na rozhodnutie odvolacieho súdu vzhľadom na ustálenú a jednotnú prax v otázke posudzovania účelnosti vynaložených trov konania, a teda pre jeho úspech v odvolacom konaní tento úkon nebol nevyhnutný na bránenie jeho práva. To znamená úspech v odvolacom konaní by bol vzhľadom na ustálenú súdnu prax dosiahol aj bez doručenia tohto vyjadrenia.

37. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).